

4 Μαΐου 2016

Τα 8 ψέματα της πάμφτωχης μάνας μου. Είναι αδύνατον να μην δακρύσετε...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σίγουρα η αγάπη που νιώθει μία μάνα για το παιδί της, δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο είδος αγάπης. Παρά τις όποιες δυσκολίες και τα εμπόδια, οι manάδες πάντα

καταφέρνουν να βάλουν πρώτα τα παιδιά τους, ακόμη και αν οι ίδιες καταλήξουν...τελευταίες.

Στην ιστορία που ακολουθεί μια μητέρα έπρεπε να πει αρκετά ψέματα στο γιο της για να τον μεγαλώσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και τώρα που αποκαλύφθηκε η αλήθεια, η ιστορία της έγινε παγκοσμίως γνωστή.

Έχετε κάνει ποτέ κάτι παρόμοιο για τα παιδιά σας ή θα το κάνατε αν χρειαζόταν; Αν πιστεύετε ότι οι μητέρες αξίζουν μόνο σεβασμό και θαυμασμό, διαβάστε την παρακάτω ιστορία και θα αλλάξετε γνώμη...

“Η ιστορία ξεκίνησε όταν ήμουν παιδί. Η οικογένειά μου ήταν πολύ φτωχή και ποτέ δεν είχαμε αρκετό φαγητό. Η μητέρα μου πάντα μου έδινε το δικό της πιάτο κι έλεγε «Φάε αυτό το ρύζι γιε μου εγώ δεν πεινάω». Αυτό ήταν το πρώτο ψέμα της μητέρας μου.

Καθώς μεγάλωνα, η μητέρα μου περνούσε τον ελεύθερο χρόνο της, ψαρεύοντας σε ένα ποτάμι. Έτσι από τα ψάρια που έπιανε, θα μπορούσε να μου προσφέρει ένα καλύτερο φαγητό για την ανάπτυξή μου. Καθώς έτρωγα, κάθονταν δίπλα μου και έτρωγε και αυτή ότι κρέας έμενε στα κόκαλα. Όταν της πρόσφερα από το φαγητό μου, έλεγε «Φάε το φαγητό σου γιε μου, δεν μου αρέσουν εμένα τα ψάρια».. Αυτό ήταν το δεύτερο ψέμα...

Αργότερα για να μπορέσω να σπουδάσω, έψαξε και βρήκε μία δεύτερη δουλειά. Ανακύκλωνε παλιά κουτιά από χαρτόνι και αυτό της έδινε κάποια επιπλέον χρήματα για να καλύψουμε τις ανάγκες μας. Ένα χειμωνιάτικο βράδυ ξύπνησα και την βρήκα με ένα μικρό κερί να δουλεύει ακόμη. Της είπα να έρθει για ύπνο, αλλά μου απάντησε πως δεν είναι κουρασμένη. Αυτό ήταν το τρίτο της ψέμα...

Όταν έφτασαν οι τελικές εξετάσεις ζήτησε άδεια από τη δουλειά της για να με συνοδεύσει. με περίμενε μέσα στη ζέστη για ώρες και όταν τελείωσα ήρθε κοντά μου και μου έφερε ένα μπουκάλι με κρύο νερό. Την είδα κουρασμένη και εξαντλημένη και της είπα να το πιει εκείνη. Η απάντησή της ήταν «Δεν διψάω γιε μου, πιες το εσύ να δροσιστείς». Αυτό ήταν το τέταρτο ψέμα της μητέρας μου...

Μετά το θάνατο του πατέρα μου, η μητέρα μου έπρεπε να βρει τρόπο να καλύψει τις ανάγκες μας. Η κατάσταση της οικογένειάς μας χειροτέρευε και δυστυχώς όλα τα βάρη περνούσαν από πάνω της. Κάποιοι γείτονες της έλεγαν ότι πρέπει να παντρευτεί ξανά και να φτιάξει τη ζωή της από την αρχή. Αυτή όμως έλεγε «Δεν είμαι εγώ για τέτοια, είμαι μεγάλη γυναίκα με παιδί και δεν χρειάζομαι την αγάπη κανενός». Αυτό ήταν το πέμπτο ψέμα της μητέρας μου...

Αφού τελείωσα τις σπουδές μου και έπιασα δουλειά, ήταν ώρα για τη μητέρα μου να ξεκουραστεί, αλλά δεν ήθελε. Πήγαινε κάθε μέρα στη λαϊκή αγορά και πουλούσε κάποια λαχανικά για να καλύπτει τις δικές της ανάγκες. Εγώ δούλευα μακρυνά και κάθε μήνα με το που έπαιρνα το μισθό μου, της ετοίμαζα ένα δέμα με τρόφιμα και διάφορα καλούδια, της έβαζα και ένα φάκελο με λεφτά και της τα έστελνα. Αυτή όμως τις περισσότερες φορές, κρατούσε τα πάντα εκτός από τα λεφτά. Με την πρώτη ευκαιρία μου τα έστελνε πίσω και μου έγραφε «Αγόρι μου δεν χρειάζομαι χρήματα, δόξα τον Θεό έχω αρκετά για να ζήσω. Κράτησε τα εσύ που είσαι νέος και έχεις ανάγκες». Αυτό ήταν το έκτο της ψέμα...

Μετά από 3 χρόνια δουλειάς και μεταπτυχιακών σπουδών, μία μεγάλη εταιρεία εμφανίστηκε στο δρόμο μου, η οποία με προσέλαβε με πολύ καλό μισθό και μου χρηματοδότησε το διδακτορικό που πάντα ονειρευόμουν. Τότε γύρισα και είπα στη μητέρα μου ότι η τύχη μας χαμογέλασε. Της ζήτησα να έρθει μαζί μου, να σταματήσει να δουλεύει και επιτέλους να απολαύσει και αυτή κάποιες στιγμές από τη ζωή της. Εκείνη όμως μου είπε, «Άσε με γιε μου στον τόπο μου, εγώ είμαι μια χαρά, κοίτα να κάνεις εσύ τη ζωή σου καλύτερη και μην κοιτάς εμένα». Αυτό ήταν το έβδομο ψέμα που μου είπε...

Στα γεράματά της απέκτησε καρκίνο στο στομάχι. Σε εμένα όμως δεν είπε τίποτα. Μία μέρα όμως αποφάσισα να πάω την δω χωρίς να την προειδοποιήσω. Όταν μπήκα στο σπίτι αμέσως κατάλαβα ότι κάτι δεν πάει καλά... Γερασμένη και εξασθενημένη καθόταν στο κρεβάτι, προσπαθούσε να γελάσει αλλά φαινόταν ότι έκανε υπερπροσπάθεια. Καθώς με κοιτούσε, με έπιασαν τα κλάματα, δεν άντεξα...

Τότε γύρισε και μου είπε «Γιε μου μην κλαις και μην στεναχωριέσαι, εγώ είμαι μια χαρά» και μου κράτησε το χέρι. Αυτό ήταν το όγδοο ψέμα της κι εκείνη τη στιγμή έκλεισε τα μάτια της για πάντα..."

Πηγή: mimoupeisgr.blogspot.gr